

PERSONEN- EN FAMILIERECHT

Ongehuwd Samenwonen

Wie wil gaan samenwonen hoeft niet te voldoen aan allerlei formaliteiten.

Dat geldt ook bij het uit elkaar gaan. Het samenwonen heeft wel fiscale gevolgen alsmede op het terrein van de sociale verzekeringen. In het begin zijn de juridische gevolgen voor de partners zelf van weinig betekenis, maar naarmate de samenwoning langer duurt gaan zij zwaarder wegen.

Wie wel gaat trouwen, kan aan formaliteiten niet ontkomen.

Een huwelijk wordt voltrokken door de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Echtscheiding kan alleen tot stand komen na een uitspraak van de rechter.

De wet verbindt ook gevolgen aan het huwelijk. Ook de rechtspositie van kinderen van met elkaar gehuwde ouders is goed in de wet vastgelegd. Samenwonende ouders moeten actie ondernemen om hun kind dezelfde rechtspositie te geven als een kind van gehuwde ouders. De wet kent nog geen regeling over de gevolgen van samenwonen. Als u wel rechten en plichten met uw partner wilt afspreken, kunt u die in een samenlevingscontract vastleggen, want er zijn belangrijke juridische verschillen tussen ongehuwdsamenwonen en een huwelijk.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Geregistreerd partnerschap

Tegenwoordig is het wettelijk mogelijk tussen twee partners (aanvankelijk ingesteld voor partners van hetzelfde geslacht) een geregistreerd partnerschap aan te gaan.

Door een dergelijke registratie bij de burgerlijke stand krijgen samenwonende partners dezelfde rechten als gehuwden. Dat geldt met name voor het vermogensrecht, het erfrecht en het successierecht. In de relatie tot de kinderen zijn er wel verschillen.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Huwelijk

De wet bevat uitgebreide regels (sommige dwingend) over de (materiële) gevolgen van een huwelijk. Bij een huwelijksvoltrekking verklaren de aanstaande echtgenoten dat zij ten opzichte van elkaar de wettelijke plichten zullen vervullen. Dit houdt onder meer in dat zij voor elkaar en voor hun eventuele kinderen moeten zorgen en dat zij zullen samenwonen. Daarnaast heeft het huwelijk in verschillende situaties gevolgen voor derden met wie de man of vrouw afspraken heeft gemaakt.

Deze rechten gelden altijd, ongeacht of er huwelijksvoorwaarden gemaakt zijn.

Zo mogen buitenstaanders bijvoorbeeld zowel de man als de vrouw aanspreken voor schulden door één van hen gemaakt ten behoeve van de gewone gang van de huishouding.

Soms moet er op grond van de wet toestemming van de echtgeno(o)t(e) worden verkregen om bepaalde handelingen te verrichten.

Als de toestemming niet is gegeven kan die handeling worden teruggedraaid.

Het gaat hier om handelingen die betrekking hebben op de inboedel, het door u beiden bewoonde eigen huis of het huis dat alleen wordt bewoond door de echtgeno(o)t(e).

De wetgever wil met deze regels voorkomen dat een huis bijvoorbeeld verkocht of met hypotheek belast kan worden zonder medeweten en toestemming van degene die er (ook) in woont.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Huwelijksvoorwaarden

Door de voltrekking van het huwelijk ontstaat een algehele gemeenschap van goederen, waarbij alle bezittingen en schulden in beginsel gemeenschappelijk zijn.

Daarop zijn wel uitzonderingen mogelijk: bijvoorbeeld bij het opstellen van een testament kan iedere erflater bepalen dat degene die van hem erft, het geërfde vermogen privé verkrijgt, waardoor de erfenis niet in voornoemde gemeenschap valt. Dit wordt regelmatig gedaan door ouders ter bescherming van hun kinderen, in de gevallen dat het huwelijk ontbonden raakt door echtscheiding.

Er kan ook een uitzondering worden gemaakt bij schenkingen.

U kunt van de algehele gemeenschap van goederen afwijken door nog vóór uw huwelijk, huwelijksvoorwaarden te maken.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Curatele

Onder curatelestelling is de meest vergaande beschermingsmaatregel en moet vooraf worden verzocht aan de rechtbank. Een ondercuratelestelling kan worden verzocht voor iemand met een geestelijke stoornis (bv psychiatrische patiënten) dan wel als er sprake is van verkwisting of drankmisbruik (bv verslaafden). Iemand die ondercuratele is gesteld, is handelingsonbekwaam en kan zelfstandig geen overeenkomsten sluiten. De curator treedt voor hem op. De ondercuratelestelling moet worden gepubliceerd in de Staatscourant en twee andere kranten; zodoende worden derden op de hoogte gesteld.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Bewindvoering

Voor ouderen die zelf niet meer goed hun geldzaken kunnen behartigen, is curatele wel een erg zwaar maatregel, omdat men dan handelingsonbekwaam wordt. Voor dit soort situaties kan een onderbewindstelling meerderjarigen worden aangevraagd.

De bewindvoerder regelt slechts de financiën voor degene die onder bewind is gesteld.

Het bewind wordt ingesteld door de Kantonrechter op verzoek van de betrokkene zelf, zijn/haar partner, familie of de officier van justitie. Meestal is ook een verklaring van een arts nodig.

Een belangrijk verschil met curatele is dat de bewindvoerder voor een groot aantal handelingen de toestemming van de betrokkene nodig heeft.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Mentorschap

Sinds 1 januari 1995 is het mogelijk om voor iemand die op het persoonlijk (niet-financiële) vlak niet voor zichzelf kan zorgen, een mentor te benoemen.

De mentor geeft advies en neemt zoveel mogelijk in overleg met degene voor wie hij tot mentor is benoemd, beslissingen op het gebied van verzorging, verpleging en op andere terreinen.

Ook de benoeming van een mentor moet aan de kantonrechter worden verzocht.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden.

Schenking

Een schenking is een afspraak tussen twee partijen: de schenker en degene die de schenking ontvangt, de begiftigde. De schenker geeft aan de begiftigde uit vrijgevigheid bepaalde vermogensbestanddelen, zoals geld, sieraden, meubels, aandelen of vorderingen.

Belangrijk is dat de begiftigde de schenking ook aanneemt.

Bepaalde zaken kunnen gewoon van hand tot hand geschonken worden, aangezien de wetgever geen nadere eisen aan die schenkingen stelt.

Ouders mogen elk jaar belastingvrij aan ieder van hun kinderen een bepaald bedrag schenken.

Aan kinderen tussen 18 en 35 jaar mag eenmalig een groter bedrag belastingvrij geschonken worden.

Het is ook mogelijk te schenken zonder dat er geld aan te pas komt.

Ons Bureau kan u over dit onderwerp, indien gewenst, verder informeren dan wel begeleiden luctus.